

Θυσίες ευχαριστίας

*«Εἰς σε θέλω θυσιάσει θυσίαν αἰνέσεως καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου θέλω επικαλεσθῇ.»
—Ψαλμός 116:17—*

ΟΤΑΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ὅτι ὅλα ὅσα ἔχουμε, καὶ ὅλα ὅσα ἐλπίζουμε, εἶναι δικά μας με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, τότε θα ξέρουμε ὅτι τὸ χρέος ευγνωμοσύνης μας δεν απαιτεῖ τίποτα λιγότερο ἀπὸ τὸ νὰ ἀφιερῶσουμε τὴ ζωὴ μας σὲ αὐτόν καὶ νὰ μὴν ζοῦμε πλέον γιὰ τὸν εαυτὸ μας. Αὐτὴ ἡ σκέψη ἐκφράζεται ἀπὸ τὸν Ντέιβιντ (ἢ Δαβίδ) στα λόγια τοῦ ἐναρκτήριου κειμένου μας. Τα συμφραζόμενα αὐτῶν τῶν λέξεων μεταφέρει ἓνα παρόμοιο συναίσθημα: «θέλω λάβει τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας καὶ θέλω επικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τας ευχάς μου θέλω ἀποδώσει εἰς τὸν Κύριον, τώρα ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ....Ναι, Κύριε διότι εἶμαι δούλός σου· εἶμαι δούλός σου.» — Ψαλμ. 116:13-16

«Ἀς ὑμνολογώσιν εἰς τὸν Κύριον τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τὰ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ας θυσιάσωσι θυσίας αἰνέσεως καὶ ας κηρύττωσι τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει.» (Ψαλμ. 107:21,22) Πόσο ξεκάθαρα συνδέει ὁ Δαβίδ ἐδῶ τὴν ευχαριστία με τὴ δόξα γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι μιὰ πολὺ πρακτικὴ ρύθμιση. Ἀν εἶχαμε λάβει ἐιδικές χάρες ἀπὸ ἓναν ἐπίγειο φίλο καὶ θέλαμε νὰ δείξουμε τὴν ἐκτίμησή μας ἐνημερώνοντας τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν καλοσύνη του,

δεν θα υπήρχε καλύτερος τρόπος να το κάνουμε από το να πούμε τι έκανε για εμάς.

Ο Κύριος μας ευνόησε θαυμάσια και μας χάρισε πλούσιες ευλογίες. Μεγάλες είναι οι υποσχέσεις που δεν έχει ακόμη πραγματοποιήσει για εμάς, και όχι μόνο για εμάς, αλλά και για ολόκληρο τον κόσμο. Για να διηγηθεί όλα τα έργα του είναι απαραίτητο να δημοσιευτεί η αλήθεια για το σχέδιό του. Είναι σε εκτίμηση του τι έχει κάνει ο Θεός για εμάς, και επειδή η αγάπη του καλεί την αγάπη μας σε αντάλλαγμα, που θα γίνουμε το «φως του κόσμου» και μια «πόλη που βρίσκεται σε ένα λόφο [που δεν μπορεί] να κρυφτεί.» — Ματθ. 5:14

ΟΙ ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Καθώς μετράμε τις ευλογίες μας, δεν πρέπει να παραβλέπουμε δοκιμασίες που ο Επουράνιος Πατέρας επέτρεψε να έρθουν σε εμάς. Αν είχαμε την επιλογή για τις δικές μας εμπειρίες, θα μπορούσαμε να αποφύγουμε τα πράγματα που μας ενοχλούν και μας δοκιμάζουν. Ωστόσο, ο Θεός με τη σοφία του βλέπει ότι χρειαζόμαστε τέτοιες δυσκολίες και με την αγάπη του τις επιτρέπει. Εάν η θέληση μας παραδοθεί σε αυτόν, τότε θα είμαστε ευγνώμονες που παρέχει για όλες τις ανάγκες μας, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμασιών που είναι απαραίτητες για τη στρογγυλοποίηση του χριστιανικού μας χαρακτήρος.

Μερικές δοκιμασίες μπορεί να επιτραπούν από τον Θεό για να δοκιμάσουν την πίστη και την εμπιστοσύνη μας σε αυτόν. Άλλοι πρέπει να αναπτύξουν υπομονή και μακροθυμία. Μερικές φορές αυτά μπορεί να έχουν τη μορφή διδασκαλίας από τον Κύριο. Εν πάσει περιπτώσει, επιτρέπονται από τον Επουράνιο Πατέρα μας, ο οποίος είναι πολύ σοφός για να κάνει λάθος και πολύ στοργικός για να είναι αγενής. Αν και μπορεί να μας διορθώσει, το

κάνει με αγάπη, και η καρδιά μας θα πρέπει να ανταποκρίνεται με ευγνωμοσύνη για αυτήν την απόδειξη ότι δεν αποκρύβει αυτές τις απαραίτητες βιοτικές εμπειρίες.

Ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει: «κατά πάντα ευχαριστείτε». (Α' Θεσ. 5:18) Κανείς εκτός από τους πλήρως αφιερωμένους Χριστιανούς δεν μπορεί να το κάνει αυτό ολόψυχα. Τίποτα δεν μπορεί να έρθει στη ζωή τους εκτός από αυτό που επιτρέπει ο Επουράνιος Πατέρας για το καλό τους. (Ρωμ. 8:28) Ακόμη και οι πιο μικρές υποθέσεις της ζωής τους—που απεικονίζονται από τις τρίχες του κεφαλιού τους—είναι γνωστές σε αυτόν και διευθύνονται σύμφωνα με τη σοφία και την αγάπη του. — Ματθ. 10:30

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

«Όταν υπό Κυρίου κατευθύνονται τα διαβήματα του ανθρώπου, η οδός αυτού είναι αρεστή εις αυτόν.» (Ψαλμ. 37:23) Αυτή είναι μια υπόσχεση που όλοι οι Χριστιανοί πρέπει να εφαρμόσουν στον εαυτό τους και να πιστέψουν με όλη τους την καρδιά. Εάν είμαστε αληθινά ευγνώμονες για τον τρόπο με τον οποίο ο Θεός καθοδηγεί τη ζωή μας, δεν θα προσπαθήσουμε να αντισταθούμε ή να πάμε αντίθετα στο θέλημά του. Αντίθετα, με μια προσευχή στις καρδιές μας και ένα ύμνο στα χείλη μας, θα συνεχίσουμε να τηρούμε τους όρκους μας σε αυτόν, κρατώντας τη θυσία μας στο θυσιαστήριο μέχρι να καταναλωθεί πλήρως.

«Γνωρίζει όμως την οδόν μου· με εδοκίμασε· θέλω εξέλθει ως χρυσίον.» (Ιώβ 23:10) Ο Θεός μάς δοκιμάζει μέσα από τις φλόγες της θλίψης, ώστε ο χρυσός του χαρακτήρα μας να τελειοποιηθεί. Ωστόσο, πόσο πολύτιμη είναι η σκέψη ότι ο Μέγας Τελειοποιός μετριάξει τη θερμότητα. «Όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε

υπέρ την δύναμίν σας.» Αν δει ότι η θερμότης γίνεται τόσο έντονη που μπορεί να τραυματιστούμε, παρέχει έναν τρόπο διαφυγής.—Α' Κορ. 10:13

Έχουμε ευλογηθεί με το φως της γνώσης του Θεού. Τα θαυμαστά έργα του και το ένδοξο δόγμα για το σχέδιό του μας διεφώτισαν. Έχουμε μια ελπίδα για τον κόσμο και για τον εαυτό μας. Έχουμε τη βεβαιότητα για τη θεϊκή φροντίδα, τη συγχώρεση, τη βοήθεια και την πειθαρχία του Θεού. Όλες αυτές οι μαρτυρίες μας πείθουν για την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα. Γνωρίζουμε ότι ενδιαφέρεται και ότι «δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία». — Ψαλμ. 84:11

Απολαμβάνουμε αυτή τη γνώση γιατί «ο Θεός είναι ο ΚΥΡΙΟΣ, που μας έδειξε φως». Δεν πρέπει λοιπόν να ανταποκριθούμε με αγαλλίαση, μελωδώντας στις καρδιές μας προς τον Κύριο και ημώντας τους επαίνους του σε όλη τη γη; Ας προσφέρουμε έτσι συνεχώς τη θυσία ευχαριστίας και ας «δέσουμε τη θυσία με κορδόνια, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου».—Ψαλμ. 118:27 ■

Image © GregoryJohnston-stock.adobe.com